

които ся чуди.

(Истый.)

301. Срамътъ краси хубостытъ, каквото ружята — градинкытъ. *Пословица.*

302. Свѣтътъ е едно голѣмо *театро*, гдѣто чловѣцити си играйтъ *комедіи*тъ; случайтъ съединява *пиессы*тъ; fortunатата раздава *ролиты*; богатити пълнятъ *ложиты*, пжкъ бѣднити ся струпватъ въ *портера*; твърдоглавството съставя *консерта*; времето спуска завѣскытъ. Глупавити ржкоплещатъ та хвалятъ, а разумнити подсвиркатъ, та ся подсмиватъ на *пиессы*тъ сир. на това що ся е играло. *Томасъ.*

303. Сичкыты *философскы* книги, были съ каквото щятъ заглавіе, все съ подолни предъ Евангеліето. *Ж. Руссо.*

304. Съ каквъто и да ся съдружява челѣкъ, и обхожда весело съ него, все нему ще заприличя. *Всеобще правило.*

395. Спокойствието на свѣстытъ и добродѣтельный животъ съ имотъ, който не може никой де ни отнеме, *Сенека.*

306. Сърдцето челѣшко, догдѣто е дѣте приличя на чистъ бѣлъ книгъ, на кой кой чтото иска, може да напише; а когато ся вече нѣщо напише, мъчно ся истрыва.

307. Самолюбивый небрежи думыты :